

چکیده:

پژوهش حاضر به مطالعه نقش میانجی سکوت سازمانی در رابطه بین ابعاد عدالت سازمانی و رفتار شهروندی سازمانی در دانشگاه آزاد اسلامی واحد رشت پرداخته است. این پژوهش از نظر هدف کاربردی و از نظر روش توصیفی است. جامعه آماری پژوهش کلیه کارکنان دانشگاه است که تعداد آنها ۳۱۵ نفر می باشد. با استفاده از جدول مورگان تعداد ۱۷۵ نفر به عنوان نمونه نهایی تحقیق مورد بررسی قرار گرفتند. ابزار اندازه گیری تحقیق پرسشنامه های استاندارد نیهوف و مورمن برای عدالت سازمانی، ارگان و کانوسکی برای رفتار شهروندی سازمانی و واکولا و بوراداس برای سکوت سازمانی می باشند. برای بررسی روایی محتوای پرسشنامه از نظر جمعی از اساتید استفاده شده است. از فرمول آلفای کرونباخ جهت محاسبه پایایی پرسشنامه استفاده شد و سازگاری منطقی بین سوالات پرسشنامه سنجیده شد. به منظور آزمون فرضیات از روش مدل سازی معادلات ساختاری و نرم افزار spss و Lisrel استفاده شد. نتایج تحقیق نشان داد که بین عدالت توزیعی و سکوت سازمانی رابطه معکوس و معناداری وجود دارد و مقدار رابطه $0/39-$ است، همچنین بین عدالت تعاملی و سکوت سازمانی نیز رابطه معکوس و معناداری وجود دارد و مقدار رابطه $0/54-$ است، اما بین عدالت رویه ای و سکوت سازمانی رابطه معناداری وجود ندارد. **بین سکوت سازمانی و رفتار شهروندی سازمانی نیز رابطه معکوس و معناداری وجود دارد و میزان این رابطه $0/67-$ است.** همچنین سکوت سازمانی در رابطه بین عدالت توزیعی و رفتار شهروندی سازمانی نقش میانجی دارد و میزان رابطه $0/26$ است و همچنین سکوت سازمانی در رابطه بین عدالت تعاملی و رفتار شهروندی سازمانی نقش میانجی دارد و میزان این رابطه $0/36$ است. اما نقش میانجی سکوت سازمانی در رابطه بین عدالت رویه ای و رفتار شهروندی سازمانی معنادار نیست.

کلمات کلیدی: سکوت سازمانی، رفتار شهروندی سازمانی، عدالت سازمانی، عدالت توزیعی، عدالت رویه ای، عدالت تعاملی